

PROSINEC 2022 | ČÍSLO 4

Naše LADA

ČASOPIS O DĚNÍ V CENTRU LADA, Z.S. PACOV

WWW.CENTRUMMLADA.CZ

Kontakty

Centrum LADA, z.s.

Nádražní 362

395 01 Pacov

lada@centrumlada.cz
www.centrumlada.cz

facebook.com/ladapacov

Autoři článků: uvedeni u jednotlivých článků

Zpracování časopisu: Lucie Novotná

Fotografie: pracovníci a klienti Centra LADA, z.s.

Uzávěrka dalšího čísla: 28. dubna 2023

Úvodní slovo ke čtvrtému vydání časopisu

Vážení,

otevřel se nám krásný barevný podzim a my jsme dokončili další číslo časopisu. Snad Vám udělá radost povídání o tom, co se u nás děje.

Každý píšeme, jak cítíme a vnímáme život tady u nás v LADĚ. Co nám schází je snad to, že by bylo fajn, aby se do vytváření zapojily i poznatky Vás rodičů. Vše co nám sdělíte, či když nám doporučíte, nikdy nebereme na lehkou váhu a snažíme se, aby Vaším dětem – našim klientům bylo co nejpříjemněji. Scházíme se spolu již více než dvacet let a když prohlížíme kroniky, tak si uvědomujeme kolik toho pro jejich radost a štěstí bylo uděláno.

Ty začátky nebyly ani trošku jednoduché a já si pokaždé vzpomenu na ty situace u nichž, jsme se dokázali opravdu hodně smát. Nebo i příběhy hodně bolestivé, kdy jsem si říkala, to by bylo na knihu. Jenže chtít a mít.... Večer jsem sedla do postele, že to vložím do řádků... a usnula. Potom v noci mi hlavou proběhlo, co jsem ještě nestihla a honem po nocích dodělávala. No a vlastně to krásné si občas tady u nás mezi zaměstnanci připomeneme a to pero to nestihne ani napsat.

JANA MORAVCOVÁ

Mirka ušila svůj první výrobek – pocit k nezaplacení

Při plánování cíle se Mirka rozhodla dokázat sobě i okolí, že se naučí šít na šicím stroji. Jejím prvním výrobkem měl být povlak na polštář. Cesta byla náročná, ale výsledek stál za to. Dokázala zapojit hlavu, oči, uši, ruce a nohy zároveň.

Její slova, když povlak došla: „ Je to pocit k nezaplacení.“

A za mne jako poradce i pomocníka: „Mirčo, jsem na Tebe opravdu hrdá! Ušla jsi obrovský kus cesty. A nyní můžeš spřádat další šicí plány a dokázat ještě velké věci!“

JANA SOUKUPOVÁ
MIRKA ŠNÝDLOVÁ

Návštěva HZS

Každý rok se v Pacově na svátek sv. Floriána koná den otevřených dveří hasičského záchranného sboru, který pravidelně s našimi klienty navštěvujeme. Ani letos tomu nebylo jinak. Sluníčko svítilo, a tak jsme využili hezkého počasí a vydali se s klienty procházkou do areálu HZS.

Prohlídka trvala přibližně hodinu. Pracovníci sboru nám nejprve ukázali kompletní vybavení hasičského auta, do kterého jsme se mohli následně podívat a vyzkoušet si, jak se v něm sedí. Dále jsme navštívili hasičskou zbrojnici, kde se nachází veškerá technika a vybavení. Poté jsme se přesunuli k hasičské věži, kde jsme prohlídku ukončili a vydali zpět do našeho centra.

Klienti měli z prohlídky velkou radost, moc se jim líbila.

EVA PROŠKOVÁ

Taneční soutěž O ZLATÝ STŘEVÍČEK

Několik střípků z této taneční soutěže, na kterou jsme byli pozváni pořadateli Denního a týdenního stacionáře KLÍČEK, Záluží u Tábora.

Svoji účast jsme potvrdili na poslední chvíli. Jako úplní nováčci jsme se chtěli jet „jen“ podívat, jak taková soutěž probíhá, načerpat inspiraci a zúčastnit se až dalšího ročníku jako soutěžící. Nakonec jsme se nechali přemluvit a začali jsme trénovat. Po bouřlivé poradě jsme se shodli na „mazurce“. Společně s klienty jsme našli videa, písničku a pustili se do toho. Trénovali jsme každý den.

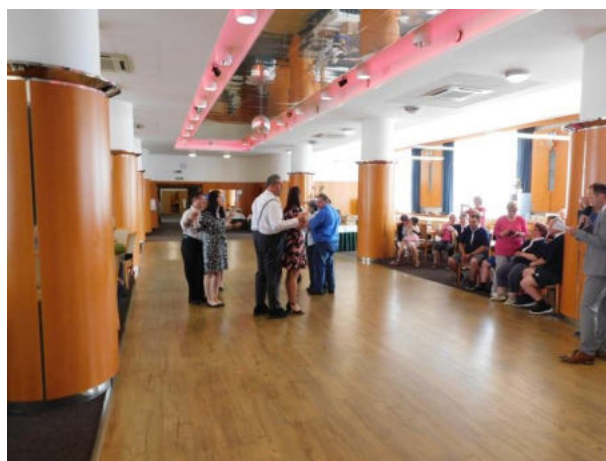
Prvního června nastal den soutěže. Ráno jsme si v centru ještě několikrát tanec zkusili a byli plni očekávání jak vše dopadne. Před polednem jsme dorazili do Wellness hotelu MAS v Sezimově Ústí. V šatně se převlékli a posadili se nervózně na určené místo. Moderátor přivítal všechny v sále a představil program. Naše kategorie „skupina“ byla hned první. Shlédli jsme představení našich konkurentů a pak přišla řada na nás. I přes malé zaváhání jsme si naše číslo užili a byli jsme spokojeni. Tančili „jednotlivci“ a „dvojice“.

Porota po každém vystoupení hodnotila kartičkami s čísly jako v televizní taneční soutěži Stardance. Po sečtení i tajného hodnocení jednoho z porotců jsme se nakonec umístili na čtvrtém místě. S výsledkem jsme možná i trochu počítali, jelikož ostatní soutěžící se připravám

věnovali mnohem více než my. Nás to nakoplo do dalšího ročníku a začali jsme pomalu vymýšlet novou choreografii, aby naše umístění bylo zase o něco lepší než letošní.

V QR odkaze se můžete podívat na video, které sestříhali pracovníci Klíčku a my za něho děkujeme. Je to krásná vzpomínka. 😊

LUCIE NOVOTNÁ

Jízda na trojkolce

Pavel měl velké přání – začít znovu jezdit na kole. Když byl malý, jezdil na kole bez opěr. V centru mu bylo nabídnuto, jezdit na trojkolce, což mu vyhovuje dle zdravotního hlediska.

Nejdříve se Pavel seznámil s provozem a používáním kola. Jak správně brzdit, držet rovnováhu, správné najíždění do zatáček, aby se nepřevrátil. Po názorné ukázce od pracovníka, Pavel nasedl na kolo a začal pomalu jezdit kolem hřiště v centru. Jízda se mu natolik zalíbila, že po zakoupení bezpečnostní helmy se vždy těší na jízdu s pracovníkem i kamarády z LADY okolo Pacova.

Šťastnou cestu a hodně najetých kilometrů.

**MAREK GAJDICA
PAVEL FILIP**

Chovatelský den v Košetících

LUCIE NOVOTNÁ

V půlce června navštívila mužská část našeho osazenstva Košetice. Tam se konal již 7. ročník chovatelského dne. Organizátoři si připravili řadu atrakcí, jako například simulátor dojení, jízdu na elektrickém býkovi, přehlídku současné i historické techniky a mnoho dalších. Během dne se také konala soutěžní přehlídka krav.

Nezklamát

EVA JANDOVÁ

Jsem v LADĚ jako řadový pracovník již sedmý rok. Stále více a více vidím, že potřebnost, jak centra denních služeb, tak i osobní asistence, je velice nutná. Jsme součástí rodin našich klientů. Podporujeme je v nelehké situaci, kterou život přináší. Oni nám věří. Snažíme se, co nejvíce pomoci, nezklamát je.

Návštěva u Panáčků

PETRA KOTKOVÁ

Ve druhé polovině června jsme se sešli na autobusovém nádraží. Odtud jsme vyrazili linkovým autobusem do Jetřichovce na návštěvu k Panáčkovům.

Zdenda nás netrpělivě vyhlížel. Ukázal nám jejich psa i chov slepic a křepelek. Paní Panáčková pro nás připravila

pohoštění v podobě jahodového řezu, domácích sušenek a opečených toustů. Dále nám nabídla výbornou kávu, čaj a domácí limonádu.

Všem se návštěva moc líbila a Zdenda se už těší, až nám příště ukáže koupaliště.

Festival Open Air ZUŠ 2022 ... tam jsme přece nemohli chybět!

Rozloučení před létem ... hry, zábava, klobásky 😊

Výlet do bludiště v kukuřičném poli

V dopoledních hodinách jsme se s kamarády a pracovníky sociální služby vypravili na plánovaný výlet do Humpolce. Nikdo z nás netušil, co od tohoto výletu může očekávat a o to větší bylo naše nadšení. Při vstupu do bludiště dostal každý z nás kartičku, kam jsme měli podle čísel vyznačených stanovišť zapisovat písmena do tajenky. Bludiště představovalo mapu Španělska a na každém stanovišti byla tabulka se zajímavostí, které se Španělska týkala. A tak jsme se dozvěděli různé zajímavé věci, mezi které například patřilo, že

španělská hymna nikdy neměla slova. Jmenovala se Pochod králů a slova k ní byla napsána až v roce 2008.

Čím déle jsme v bludišti byli, tím více jsme se zamotávali a stalo se, že jsme přišli k některému stanovišti vícekrát. Zdálo se to být zábavné, ale museli jsme se držet pospolu, abychom někoho nepřehlédli. Zvlášť když přišel oblečen zcela v maskáčovém oblečení.

Nakonec jsme vše zvládli a tajenku vyluštili. Odměnou nám byl odznak s mapou Španělska a krásný zážitek, na který všichni rádi vzpomínáme.

VLAŽKA PARISOVÁ
VAŠEK DÖRRSCHMIDT

Divadlo Malý Princ pohledem Lud'ka

Jako malý kluk jsem četl Malého Prince. Měli jsme ho jako povinnou četbu i jiné knihy jako Honzíkova cesta, Malý Bobeš, Babička.

Divadlo bylo moc pěkný. Bylo vidět, že pan Marčík je herec a muzikant. Nejvíc se mi líbil cylindr s glóbusem a vrtulkou i loutky byly krásný. Planeta Prince byla menší než naše planeta Země. Ztvárnění bylo dobrý, rekvizity taky. Mamce se divadlo moc líbilo, hrála ochotnické divadlo v Lukavci. Popovídala si s ostatními, taťka byl rád, že mamku přivezl. Pohoštění bylo taky dobrý, ochutnal jsem meloun, buchty, čaj, džus, vodu s citrónem. Zaměstnanci to připravili dobře.

Přišel Martin, konečně jsem ho viděl. Zeptal jsem se ho, jak se má a jestli pořád chová králíky. Těším se na září, až zase uvidím ostatní kamarády z centra.

MONIKA ZEMANOVÁ
LUDĚK KUBÍK

Cesta z propasti beznaděje do neziskovky IV. část

Dne 9. září 2002 po mnoha letech v propasti beznaděje se otevíral první a doposud jediný stacionář na našem okrese. Bylo to první naše vítězství.

Co a kdo mi na cestě pomáhá

V této části se budu zabývat a předávat myšlenky lidí, kterých si nesmírně vážím a kteří mi na mojí cestě pomáhají. Chci se s vámi všemi o ně podělit. Děkuji jim všem za pomoc na cestě nám, kteří ji tolik potřebujeme.

Tyto stránky jsou určeny především rodičům postižených s vážnější formou duševního vývoje. Jsou tu proto, aby si rodiče uvědomili, že je to jejich dítě a že oni jsou za ně odpovědni před zákonem i před sebou, oni že jsou mu zpravidla i citově nejbližší a jim také na jeho životě nejvíce záleží. Avšak týká se to stejně tak všech ostatních lidí, kteří mají k postiženému hlubší citový vztah, ať už jsou z rodiny, nebo mimo ni. Další řádky jsou tedy adresovány i babičkám a dědečkům, sourozencům, příbuzným, přátelům, sousedům, ale konec konců i lidem na úřadech a ve všech možných institucích, ba i té takzvané bezejmenné veřejnosti, která každé rodině tvoří společenské pozadí či zázemí.

Slova pana PhDr. Zdeňka Matějčka, CSc.

„Vím velice dobře, že není větší bolesti, než dojít k poznání, že vlastní dítě se nebude vyvíjet tak, jak jsme očekávali, a že jeho postižení je trvalé a závažné. Nejrůznější obtíže a nepříjemnosti, na které si mnozí lidé kdovíjak stěžují a pod kterými se třeba i hrouť, jsou ve srovnání s touto bolestí jen povrchními, banálními těžkostmi denního

života. (To však, bohužel, víme my – ne oni.) Avšak i tu největší bolest je nutno překonat a zvládnout – kdyby pro nic jiného, tak pro naše postižené dítě samotné. Chceme přece pro ně udělat všechno, co je v našich silách. Chceme, aby v mezích svých možností bylo v životě šťastné. To bychom nikdy nedokázali, kdybychom my sami jeho rodiče (prarodiče, přátelé, my všichni kolem) tuto těžkou, přetěžkou skutečnost nepřijali a sami se s ní dobře nevyrovnali.“

„Těžkým balvanem pohneme, jestliže ho rozdrobíme na menší kusy. Těžké břemeno odnese, když je rozdělíme na více dílů.“¹

Co je nesmírně důležité a co mějte na paměti

Pro postiženého, ať je to dítě nebo dospělý – pro ně víc než pro kterékoli jiného – je třeba, aby jeho rodiče a ostatní vychovatelé byli klidní a vyrovnaní, aby žili pokud možno normálním životem, aby se dovedli ze života radovat a aby vytvářeli sobě i jemu pěkné prostředí. Je to základní povinnost ve službě svému, ať blízkému, či tomu komu pomáháme, neboť ono je potřebuje víc než kohokoliv jiného a chce je mít zdravé, zdatné, v dobré duševní kondici.

Přijměme: že je lépe počítat s tím horším a tím lepším se dát překvapit! Je to určitá zákonitost a je dobře když o ní víme.

Jak se vyrovnáváme s tíživými životními zkušenostmi?

Jen pár bodů, jen pár slov. Jak to vlastně začíná.

¹ Citace pana PhDr. Zdeňka Matějčka, CSc.

První poznání, že naše dítě je vážně postiženo, vyvolá skoro pokaždé mimořádně silnou úzkost a pocity beznaděje. Je to otřesný životní prožitek. Jako bychom najednou ztratili všechnu dosavadní životní jistotu. „Celý svět se mi zhroutil,“ říkají často rodiče v takové situaci. Tento stav psychického šoku či otřesu může trvat u jednoho manžela delší nebo kratší dobu než u druhého, než u babičky nebo kohokoliv jiného z rodiny. Na tuto okolnost velice naléhavě upozorňuji, neboť právě v rozdílnosti prvních reakcí a jejich trvání dost často nacházíme i první příčinu neblahých rodinných konfliktů nad postiženým.

A konfliktům je nutno, a v tomto případě ještě naléhavěji, stůj co stůj předcházet!

Jak to bylo u nás: co budeme dělat, jak to všechno zvládneme a co náš syn, vždyť už teď mu ubližují, je tak maličký a už mu způsobili tolik bolesti. Známi a kamarádi, kteří něco tušili, se od nás odvraceli. Začalo to být takové nějaké stigma. Byla to zlá doba pro všechny. Babička se vyjádřila nahlas: „Ta se neměla narodit.“ Výrok jedné z příbuzných: „Vždyť je to všechno na ... dejte jí pryč, když nejste schopni s ní něco udělat, kdybyste se jí víc věnovali, bude zdravá a bude chodit.“ Všechna vina byla na mě na mámě, chodila nás kontrolovat, protože od sousedů slyšela, jak ji trápíme a jak po nocích brečí. Aby nám dali lidi pokoj, jezdila jsem v noci s kočárkem po venku, tam se malá vždy uklidnila a já vždy za vsí ve tmě a po silnici jsem jí učila chodit, aby jí sílily svaly, dělala jsem nemožné a hlavně jsem nechtěla, aby nám někdo ubližoval a pořád si stěžoval a napadal nás. Chtěla jsem mít pokoj a klid pro celou rodinu. Zavřela jsem se do sebe. Ale co dál? Nikdo

neporadí, nebyla žádná poradenská centra, byl to jeden veliký otazník a my jsme se začali vyhýbat lidem a odvracet oči. Myslím, že v nás byla i jakási nenávisť ke všem. Zůstali nám jen jedni přátelé. Manžel to neřešil, nechtěl o tom slyšet, musel nás živit a tím od toho problému byl stranou. Já jsem se věnovala dcerce neustálou rehabilitací a synkovi tak, aby aspoň jemu bylo doma trochu dobře. Ten svůj problém, kdy k němu kamarádi byli, jak říkal divní, to později řešil tím způsobem, že odmítl kluky ze vsi a našel si aspoň dva kamarády, kteří jezdili do vedlejší vsi k babičce na víkend a brali ho takového, jaký byl. U nich byl šťastný a my tam našli přátele. Dodnes spolu máme všichni dobré vztahy.

Potom přijde druhé to období, kdy se v nás vzbouří *obránné tendence*. Nechceme si onu zlou skutečnost připustit. Poznání odmítáme, jako bychom se chtěli vrátit do stavu před oním otřesným poznáním. Skutečnost bychom chtěli popřít, vyhnout se jí, odepsat, prohlásit za omyl – nebo aspoň všechnu vinu na někoho svěst a zaříditi věci tak, aby se nás netýkaly. Tyto obranné mechanismy mají mnoho různých podob a u jednotlivých rodičů a vychovatelů, se mohou projevit samozřejmě s různou intenzitou a mohou trvat různě dlouho, což opět vytváří nebezpečí vzájemného neporozumění a konfliktů. Proto pozor!

A potom období takzvané viny. Příznačné v této spojitosti je, že takzvaná „vina“ se často hledá u osob nejbližších – jeden z manželů u druhého, u svých rodičů nebo rodičů manžela, v jednom či druhém rodu atd. Že právě tohle může rodinné vztahy vážně narušit, je ovšem víc než jasné. Měli bychom se tedy něčeho takového s veškerou rozhodností vyvarovat! Vina se

ovšem často hledá i mimo rodinu – na straně zdravotnických pracovníků, v něčí nedbalosti nebo i ve zlé vůli, v ekologické situaci, hospodářských nebo politických poměrech aj. V naprosté většině případů však vinen není nikdo a hledání viníka nás může sice na chvíli přivést na jiné myšlenky, ale ve skutečnosti neprospívá nikomu. Nejméně dítěti samotnému!

Jak to bylo u nás? Trochu jinak, my jsme tušily, kde byl zádrhel, ale bylo nám to k ničemu. Jak bylo již výše uvedeno, bylo to po očkování, ale v důsledku je to úplně jedno. Lítání po doktorech, ale ti s námi

nekomunikovali, pro ně to bylo jasné, prostě další, který sem mezi normální nepatří, a vy se s tím holt smiřte, jiné to nebude. Lítání po léčiteli, kteří slibují ...Proč jiným to očkování nevadí a proč naše je na to náchylné, co když je to u tebe dědičné anebo ne, vyvracení těchto myšlenek.

Co už víme dneska a čeho je zvláště třeba v takovýchto situacích, je to *trpělivost, ohleduplnost* k prožitkům těch druhých v rodině, vzájemná solidarita a schopnost vzájemně si pomáhat.

XX

Zpracování zeleniny

Veškerou zeleninu, kterou se nám podařilo od jarních měsíců, krůček po krůčku vypěstovat na naší zahradě, celý podzim také postupně zpracováváme. Klienti se vždy aktivně podílejí na této činnosti. Předáváme jim tak své zkušenosti i poznatky z našich domácností.

Z paprik a rajčat zavaříme zeleninové lečo. Dále sklízíme okurky, dýně i pár malých melounů. Cuket se nám letos opravdu urodilo dostatek. Pečeme z nich třeba hlavičku nebo sladký cuketový perník,

uvaříme polévku s jarní cibulkou, kterou jsme utrhlí na záhonku. Vyrábíme zeleninové přesnídávky. Všichni si pochutnáme na dobrotách, které vytvoříme. Klienti se přitom procvičí ve škrábání, strouhání a válení, třeba při výrobě slaného paprikového štrúdlu se sýrem.

A nás pracovníky vždy potěší, že nám všem jde práce pěkně od ruky.

NATALIJA KRÁLOVÁ

Letošní HraniRun

V sobotu 10. září jsme s dalšími pracovníky a klienty našeho centra vyrazili do Humpolce již na pátý ročník sportovně charitativního běhu pro dobrou věc HraniRun 05.

Počasi nám přálo, a tak po dokončení závodů dětských a smíšených (rodič - dítě), jsme se mohli zařadit do startovního pole „Hvězd“ i my a náš doprovod.

Celkem náš tým měl šest závodníků. Trať byla dlouhá 600 metrů a vedla kolem školy, parkem a po vedlejší komunikaci zpět do školního areálu. Všichni jsme úspěšně za podpory i potlesku přihlížejících diváků dorazili do cíle a byli odměněni krásnou medailí a skvělým obědem.

Součástí akce byl prodej výtvarů, jak z naší dílničky, tak i z dílen neziskové organizace

Medou Humpolec a příspěvkové organizace Ústavu sociální péče Lidmaň, pod kterou spadá Základní škola speciální Černovice. Bylo zde posezení s tvořením, kde jsme si mohli zhotovit malé drobnosti.

Čekali jsme, než skončí hlavní závod na 6 km. Po doběhnutí posledních závodníků z dlouhé trati nás čekalo velké překvapení. Naše předsedkyně paní Moravcová s Laduškou převzaly dárkový certifikát v hodnotě 67 000 Kč, stejně tak, jako dvě další organizace.

Celkem bylo vybráno pro dobrou věc 201000 Kč. Naše organizace pořídila traktůrek na sekání trávy. Udělal nám všem velikou radost, protože poslouží i jako terapeutická pomůcka.

MONIKA PAPEŽOVÁ
MIRKA ŠNÝDLOVÁ

... STŘÍPKY Z REDAKCE ...

Zahradní terapie v LADĚ

Jak bylo v minulém čísle slíbeno, předkládáme pokračování článku o zahradní terapii u nás.

Na samém konci června proběhla v rámci projektu – Celoroční aktivity handicapovaných – plánovaná přednáška „Jak připravit zeminu na zahradu“. Hravou formou se klienti dozvěděli nové informace od paní Nely Keroušové přímo na naší zahradě. Velmi je celé povídání i praktické ukázky zaujaly.

A několik dnů předtím se nám také povedlo naplnit a zároveň osadit vyvýšené záhony, které umožní klientům snadnější přístup, jak při zalévání, pletí, tak i sklizení (plodů).

Na počátku října jsme navštívili farmářské trhy a v rámci týdne sociálních služeb jsme uskutečnili plánovanou výstavu v komunitním centru. Pokusili jsme se veřejnosti, ale všem blízkým našich klientů ukázat ve formě fotografie průběh celého projektu a pochlubit se našimi výpěstky z celé zahrady.

A nyní nás čeká pouze naši zahradu řádně zazimovat – očekáváme tuhou zimu. 😊

PODPOŘIL

Kraj Vysočina

Odlož mobil v knihovně

Minulý rok jsme se zúčastnili soutěže „ODLOŽ MOBIL V KNIHOVNĚ“. Posbírali jsme všechny staré nefunkční mobilní telefony a vhodili je do připravené krabice v pacovské knihovně. Doufali jsme, že vyhraje. Přání se nám vyplnilo a náš Luboš vyhrál krásnou knihu plnou fotografií krajiny a přírody. 🥳🥳🥳

Easi cup 2022

Navštívili jsme fotbalový turnaj v Pelhřimově, na kterém jsme se potkali s bývalým kolegou. 😊

Boccia

Letos v říjnu se nám podařilo vyhrát dvě první místa a porazit tak konečně neporazitelné „Klíčkaře“. 🥳

A kam jsme letos vyrazili na společný výlet?

V pátek 23. září jsme se téměř všichni, jako každý rok na podzim, vypravili na nově zrekonstruovaný a námi dosud neznámý zámek Berchtold. Nejprve jsme prošli přílehlou zámeckou zahradu, kde byly rozestaveny miniaturní maketky známých českých hradů a zámků. Navštívili jsme i maličké podzemní peklo, kde se mnozí z nás i trošku báli. 😊 Podívali se na maličkou zoo a pochodili po okolí. Poté nás čekala kratičká prohlídka části přízemí a nakonec jsme se vrhli do jídelny, kde jsme se po prochození dopoledni rádi usadili k řízečkům.

Všichni jsme dorazili zpět lehce unaveni a hlavně s pocitem příjemně stráveného dne, mezi dobrými lidmi.

A kam se vypravíme příští rok?

**Budete – li potřebovat,
neváhejte se na nás obrátit,
jsme tu pro vás.**

Centrum LADA, z.s.

Nádražní 362

395 01 Pacov

lada@centrumlada.cz

Jana Moravcová, předsedkyně z.s.

777 624 008, předseda.lada@seznam.cz

Kontaktní linka 777 507 721

**Srdečně děkujeme těm, kdo se podílejí
na chodu našich služeb, především Kraji Vysočina, MPSV,
našim sponzorům z řad jednotlivců i firem.**

Můžete-li, podpořte naši činnost i vy. Děkujeme.

Číslo účtu 182117604/0300

Obsah

Úvodní slovo	3
Mirka ušila svůj první výrobek – pocit k nezaplacení	4
Návštěva HZS	4
Taneční soutěž O ZLATÝ STŘEVÍČEK	5
Jízda na trojkolce	6
Chovatelský den v Košeticích	6
Nezklamat	6
Návštěva u Panáčků	7
Festival Open Air ZUŠ 2022	7
Rozloučení před létem	8
Výlet do bludiště v kukuřičném poli	8
Divadlo Malý Princ pohledem Ludíka	9
Cesta z propasti beznaděje do neziskovky IV. část	10
Zpracování zeleniny	12
Letošní Hranirun	13
Střípky z redakce	14
Kontakty	16

Vánoční setkání s LADOU

***Přijďte k nám nasát vánoční
atmosféru a kousek klidu.
Na chvíli se zastavit.***

***Nachystali jsme pro Vás
svíčky míru, které si můžete
jako dáreček od nás odnést
i s dobrou náladou.***

***Společně si zazpíváme,
poslechneme koledy,
dáme si něco dobrého na zub
a všichni se zahřejeme
vánočním čajem.***

***Těšíme se na Vás 16. 12. 2022
od 16.00 hodin v LADĚ***

AKCE **C** **H** **L** **A** **PORTUS PRAHA**

Spolufinancováno
Evropskou unií

... a co dodat nakonec ...

Přání všem dobrým lidičkám

*... někdy stačí jediný paprsek slunce, aby zazářila duha,
někdy stačí málo, abychom potěšili lidi kolem nás,
pouze laskavé slovo, pozdrav, úsměv, i to stačí ...*

*Štěstí a zdraví v novém roce
přejí všichni z Lady*

